

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

Cap. XVII. Peccatores Orationibus, & Misericordiæ operibus obtinere posse
efficacem suam Vocationem & Conuersionem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

ira radios per loca vulnerum in eos, qui fructum ex eis capere noluerunt: separatio eorum à bonis, qui fuerunt oves Christi, eiusque vocem audierunt: qua separatione ad sinistram Iudicis constituentur, qui vocem illius audire neglexerunt; promulgatio delictorum ac rebellionum, vt ad omnium notitiam perueniant; horrenda Dæmonis accusatio, & propria cuiusque conscientia; asperrima Iudicis reprehensio; vox vitimæ sententia, qua, illos à cælo repellens, ad ignem damnabit æternum; eiusdem sententia executio in conspectu omnium Iustorum, nullo eorum subsidium eis ferente, aut pro eis intercedente; quod terra ipsa aperiatur, viuosque trajiciat; & ita claudatur in æternum absque vlla spe Deum videndi, nec se à tot tormentis expediendi: hæc inquam omnia voces sunt & clamores te excitantes, & prouocantes, vt ostendas te ouem esse Christi pastoris æterni, obediendo ipsius voci, & amplectendo quæ iubet ac inspirat, vt peccati statum dimittas. Si enim hoc feceris, fors tua mutabitur; dabiturque tibi corpus gloriosum & splendens; collocaberis ad manum Iudicis dexteram; manifestabuntur opera tua bona, & pœnitentiæ, quas propter mala fecisti; blando & iucundo te aspiciet vultu; honorabit coram angelis & hominibus; compellabit te dulcissima illa voce, qua omnes iustos vocabit. venite benedicti Patris mei: possidete regnum vobis præparatum ab origine mundi: ac demum cum ingenti honore secum deducet ad cælum empyreum, vbi immensæ gloriæ thronum tibi constituet, vt infinitis bonis fruaris, quibus ipse fruitur. O Pastor supreme, qui tuam vitam pro ouibus posuisti, vt eas ab æterna morte inferni que lupis liberares: ouis tua esse cupio, vocemque tuam audire, & vitam imitari: admitte me, quæso, ad veram pœnitentiam, vt in die vltimæ rationis reddendæ merear ad tuam dexteram collocari, & ad regnum tuum tecum ascendere, vbi te fruar in æternum, Amen.

CAPVT XVII.

PECCATORES ORATIONIBVS ET MISERICORDIA OPERIBVS OBTINERE POSSE EFFICACEM SUAM VOCATIONEM & CONFESIONEM.

QVAMVIS exploratum sit, peccatorem ex iustitia, nec vocacionem suam, nec vitam gratiæ promereri posse; quia Dei inimicus nihil facere potest, quod apud ipsum sit meritorium: æquè tamen certum est, ex diuino auxilio posse aliqua opera facere, quæ Theologi dispositiones remotas appellant, quibus disponit se, vt DEVS benignè & misericorditer ipsum vocet efficaciter, oportune

scilicet

scilicet cor eius tanto lumine, talibusque rationibus ac circumstantijs illustrando, & efficiendo; vt ipse reuera vocationi tali consentiens conuertatur. Pro cuius rei maiori declaratione supponendum est discrimen inter Vocationem; quæ dicitur **SUFFICIENTIS**, vt possint conuerti; & eam, quæ appellatur **EFFICAX**, qua re ipsa ille conuertitur. **Prima** enim erigit quidem caput, excitatque motus sensaque bona interna ad conuersionem: **Secunda** verò eandem sequitur, & assequitur, liberum eius consensum tandem obtinendo; Prior solet aliqua desideria producere conuersionis, qualia habuit **ORPHA**: posterior hæc producit opera, obices remouet, difficultates vincit, donec homo, re ipsa conuertatur: quemadmodum fecit **RUTH**. illa præuenientibus inspirationibus vocat conuiuas, viresque confert, vt, si velint: ad conuiuium veniant: quòd si se excusent, conuiuetillis, ac in profundo prauarum excusationum illos relinquit; Hæc verò non solum eos vocat, sed quodammodo *a compellit intrare*, & mensæ accumbere, suauis quadam efficacitate efficiens, vt nunciamet, quod prius horrebant; Illa monet Sodomæ flammam fugere, quemadmodum *b Loth locutus est ad generos suos, dicens: egredimini de loco isto*. sed illi exire noluerunt; quia *visus est eis, quasi ludens loqui*. Hæc apprehendit manum nostram, quemadmodum *Angeli apprehenderunt manum Loth*, nosque educit ex ea, ne cum impijs pereamus. Illa denique generatim nobis aperit prouidentiam **DEI** erga omnes homines, quæ *Omnes homines vult saluos fieri, & ad agnitionem veritatis venire*: Hæc verò aperit specialem eiusdem prouidentiam erga suos electos, *d ne quisquam eos rapiat de manu eius*; aut à fire excidant; ad quem sunt creati. Hanc gratiam ad eò excellentem licebit negotiari aliquibus actionibus, quas ipsemet **DOMINVS** inspirat, vt ad eam recipendam disponaris: Quarum actionum præcipuum locum obtinent duæ illæ, quæ **Cornelij Centurionis** conuersionem impetrarunt; cui dixit **ANGELVS**: *e Orationes tuæ, & eleemosynæ tuæ, ascenderunt in memoriam in conspectu DEI*.

§. 1. Oratio.

PRIMUM ex æuenda tibi est fides & fiducia de misericordia diuina, & humili ac perseverante oratione orandum, vt vi tanta te præueniat, vt mutet cor tuum, suoque obsequio perfectè subiciat: Quod si **CHRISTVS** Dominus Noster ostenderit se, quasi non audiat, & dormiat: excitandus est orationum ac suspiriorum clamoribus, quemadmodum a *Apostolentibus suscitauerunt: in nauis dormientem*, cum vi tempestatis in periculo pereundi versarentur. Amplectere Sancti **Ambrosij** consilium dicentis: *non expectes, vt excitet te Christus; sed potius tu Christum excita*. quasi diceret, ne soli Christo efficacis tuæ vocationis, & conuersionis negotium

relin-

Peccatoris
dispositio.

a Luc. 14. 23

b Gen. 16.
14. 16.Gratia effi-
cax.
c1. Tim 2. 4
d Ioa. 10. 23

e Act. 10. 4

a Mat. 8. 23.
In id. Ps. 36.
Os iusti me
disabitur
apiant.

Christus ex-
citandus.
h Psal. 43.
23.

relinquas: sed utens inspirationibus & ordinarijs auxilijs, quibus ille prius te praeuenit excitatq; da operã, ut eundẽ tu importunis orationibus iterum excites, ut efficaciora, quã cupis auxilia ab eo impetres: dicesque cum Dauid: *b Exurge, quare obdormis Domine: exurge & ne repellas in sinem. Quare faciem tuam auertis, obliuisceris inopia mea: quoniam humiliata est in puluere anima mea: conglutinat'us est in terra venter meus: exurge Domine, adiuua me: & redime propter nomen tuum.* Ter ei dicit exurge, ut ostendat, quã instanter petat, ob necessitatem, qua premitur auxiliij diuini, ad tres verã pœnitentiã partes quibus integra & perfecta culpã venia obtinetur. Allegans ex parte sua debilitatem propriam & miseriam; ex parte verò Dei diuinam eius gloriam & omnipotentiam.

Luc. 11. 5.

Ne verò existimes, quando ita se Dominus erga te gerit, atque si dormire eum agrè ferre, quod his clamoribus excitare ipsum contendas, & ad eius fores pulsando sis importunus. memor esto illius parabolæ, qua te voluit ab hoc errore præseruare? *c Quis ait: vestrum habebis amicum. & ibi ad illum media nocte, & dicit illi amice, comoda mihi tres panes, quoniam amicus meus venit de via ad me, & non habeo quod ponam ante illum; & ille deintus respondens dicat: noli mihi molestus esse, iam osium clausum est, & pueri mei necum sunt in cubili, non possũ surgere, & dare tibi. Et si ille perseverauerit pulsans: dico vobis, et si non dabit illi surgens, eo quod amicus eius sit. propter improbitatem tamen eius surget & dabit illi quotquot habet necessarios: & ego dico vobis: petite, & dabitur vobis; querite, & inuenietis; pulsate, & aperietur vobis. Omnis enim, qui petit, accipit, & qui querit, inuenit, & pulsanti aperietur.* Quid ampliùs potuit Saluator noster afferre, ut tibi persuaderet, quã sibi sit gratum, quodd in tuis necessitatibus ad ipsum pro remedio confugas? quemadmodum fufius deduximus in alio loco. Sed hoc ipsum nunc ad nostrum institutum applicando: quis (inquit S. Augustinus) est hic amicus, qui noctu ad tuam domum accedit, nisi ipsa anima tua? quã cum lethali aliquã culpa est vulnerata, vagatur extra se per creaturas, sed ad vocationis diuinã pulsus desiderans conuerti, domũ ingreditur cordis tui: quam decet hospitio excipere, cibumque offerre, eò quodd, sicut filius ille prodigus, valde esuriat; cuius famem nisi pro eius voto saties, peribit. Sed quid facies, si panem nõ habeas, quem proponas? confugiendum omninò est ad domum IESU CHRISTI, veri publicanorum & peccatorum amici, quos ex animo cupit iuuare. pulsa ad eius ianuam clamoribus orationis, pectorisque tusionibus, quemadmodum ille publicanus, accommodatus petens tres panes, tres scilicet pœnitentiã actus; panem *Contritionis*, ad peccata deflenda; *Confessionis*, ad eadem ita confitenda, ut verè remittantur: & *Satisfactionis*, ad pœnas pro eis debitas exsoluendas. Offeres verò (si tibi hos panes commodauerit) te multis obsequijs eos

Deus ama
importunos

Ducis spirit.
Tract. i. c. 5.
Serm. 27. e
Verb. Dom.
S. Bern Ser.
de Rogation

Tres panes.

d. *Matth. 15.*
26. 28.

exsolururū. Quod si misericors hic Saluator a superiore te vultu respexerit, & quemadmodum Cananea dixerit. *d non esse bonum sumere panem filiorum & mittere canibus:* nō debes animum propterea abijcere, nec a pulsando cessare: vult enim, te importunē agere; vt, quod tibi expedit, obtineas. Quod si perseveraueris, ipse surget ad subueniendum tibi; dabitque tres petitos panes, & quotquot fuerint necessarij, ad tuam salutem & perfectionem. & licet eos non det, eō quod sis amicus: quia quamdiu in peccatis manes, potius es inimicus: ait ipse, daturum se eos tibi ob tuam improbitatem, & fiduciā, quā in ea ostēdis; dicetque tibi quod Cananea: *e d anima magna est fides tua: fiat tibi sicut vis:* accipe quod petis; estoque sana, sicut cupis. Pete itaque à celesti tuo Patre hos panes confidenter. si enim *e parentes petentibus filiis panem, non porrigunt lapidem:* neque ipse lapides tibi porriget duritiei & obstinationis, sed panem mollē cordis contriti ac teneri; & *spiritum bonum*, quo desinas esse malus. Quod si contra hoc suggesserit pusillanimitas, cæci illius testimonium dicentis: *f scimus quia peccatores Deus non audit: sed si quis Dei cultor est, & voluntatem eius facit, hunc exaudit.* respondebo tibi cum S. Augustino, illud fuisse dictum cæci cuiusdam non omnino satis instructi: si enim Deus peccatores non audiret, frustra Publicanus dixisset: *g Domine, propitius esto mihi peccatori.* Item Christus D. N. (ait S. Chrysostomus) vniuersim dixit: *omnis qui petit, accipit, siue iustus sit siue peccator.* Verum quidem est, *Deum non exaudire peccatorem, pertinaciter in suo peccato permanere nec euitare volentem occasiones deprauatæ suæ vitæ:* is enim reuera non orat, sed tantum in specie: de quo Salomon, *h qui declinat aures suas, ne audiat legem, oratio eius erit execrabilis, & repelletur.* Si autem cupias peccatū deserre: Deus orationem tuam audiet, qua petis auxilium, vt talis voti compos fias: quia ipsemet tibi inspirat, & ad petendum inducit.

§. 2. *Iustorum & Sanctorum Orationes.*

QUOD si adhuc times, tuas orationes non exaudiendas; quæ te patronos, qui tibi adsint, tuamque causam agant: pete à viris iustis & feruentibus, quos nosti, vt pro te Deum orent. Scimus enim, S. Stephani orationem impetrasse efficacem Sauli vocationem; & Sanctam Monicam suis & aliorum S. S. virorum orationibus conuersionem impetrasse filij sui S. Augustini: estque par credere plurimum iuuisse ad conuersionem RUTH, afflicte Noëmi orationem, dicentis: *a faciat vobiscum Dominus misericordiam.* magnus (inquit S. Ambrosius) est Deus nos. er, qui aliorum meritis, alijs ignoscit, vitæque Iustorum approbatione, peccatorum dissoluit errores. & propterea S. Iacobus Apostolus dixit: *b Orate pro inuicem, vt saluemini: multum enim valet deprecatio Iusti assidua.*

SUNT præterea sollicitè querendæ Sanctorum, qui in cælo sunt, pre-

Tom. 1.

T

ces; qui

c. *Luc. 11.*
13.Peccatores
an Deus
audiat?f. *Ioan. 9.* 31.

Tract. 44.

in *Ioan. Post*

mediū. 10. 9.

S. Thom. 2.

2. q. 8. a. 16.

g. *Luc. 18.* 13.

Homil. 18.

imperfect.

h. *Pro. 28.* 9.

1.

Iusti implorandi.

a. *Ruth. 1.* 8.Lib. 5. in *Lu.*b. *Iaco. 5.* 16.

2.

Sancti in-
uocandi.

2. Ma-
hab. 15. 14.
d Gen. 40.
23.

3.
Serm. 35. de
Sanctis.
B. virg
patrocinii

Luc. 1. 41.

Joan. 2. 8.
Par. Med.
1. G. P. 3.
Medit. 9.
Serm. 2. de
Pent. & ser.
4. de Assum.

ces; qui omni dubio procul feruentissimè orant pro peccatoribus, qui sese illis in terra commendant. Si enim adhuc in mortali hac vita manentes, periculis pleni, & aliorum pro se orationibus indigentes, id præstabant; quanto melius id faciunt in cælo, vbi nulla necessitate, aut periculo laborant. & si Ieremias post mortem suam, cum esset in Limbi carcere, continuè & c. *multum orabat pro populo*: quanto magis orabunt Sancti ab illis carceribus liberi, Deoque in paradiso deliciarum frucentes. Non sunt sancti, sicut d. *Propositus* ille *pincernarum Pharaonis, qui succedentibus prosperis obliuiscit interpretis amici sui*, quem reliquerat in carcere; nec obliuiscuntur nostri, qui simul nobiscum fuerunt vincti: quia eorum prosperitas non imminuit Charitatem; sed lucrum potius reputant, quod ex peccatorum nostrorum compedibus liberati, æterna requie cum ipsis fruamur.

PRÆ omnibus autem quærenda est tibi Sacratissimæ Virginis intercessio quæ (teste S. Augustino) eò sollicitius & efficacius hoc præstat officium, quod est omnibus sanctis melior, eò quod sit mater, Aduocata, & patrona peccatorum, ac præcipuum filij sui instrumentum, quo ille ad eos vocandos & iustificandos vtitur; applicando eis propter ipsius orationes, copiosæ redemptionis suæ fructum. In cuius rei testimonium voce ac verbo ipsius virginis fecit Verbum incarnatum primam vocationem, primamque peccatorum remissionem, quam in hoc mundo peregit; cum scilicet præcursorem suum Ioannem iustificauit. Et ob eiusdem intercessionem fecit primum illud opus, & prodigiosam mutationem aquæ in vinum: quemadmodum suo loco perpendimus. Quis enumerare poterit conuersiones & stupendas mutationes, quas noster Saluator ad suæ matris preces perfecit? & quis non est expertus eius intercessionis efficacitatem, si ad eam confugit confidenter? per te ô Virgo gloriosa, ait S. Bernardus, cælum habitatoribus repletur, infernus verò spoliatur: omnibus misericordiæ tuæ sinus aperis, vt omnes de tua plenitudine aliquid accipiant: captiuus, redemptionem; infirmus, sanitatem; tristis, consolationem; peccatores, veniam; iusti, gratiam; angeli, lætitiâ; Sanctissima Trinitas gloriam: Filij persona, carnem humanam. Meritò in te respiciunt oculi totius creaturæ: quia in te, & per te benigna manus Omnipotentis, quicquid creauerat, recreauit; hominem reparans, qui perierat. *Sileat misericordiam tuam Virgo beata, si quis est, qui inuocat te in necessitatibus suis sibi meminerit defuisse. Et si quidem omnes, tuas misericordias sunt experti, cantent omnes tuas laudes.* Hæc Sanctus Bernardus, experientia cuiusque Beatissimæ Virginis fauorem & præsidium remittens, quod in ea inueniet, si ad eam seridè recurrerit. Ne itaque diffidas peccator, quin obtinere possis, quod intendis. Nam si tua peccata deterrent, ne ad ipsum CHRISTVM Seruatorem nostrum accedas eò quod etiam sit Iudex:

ad ma-

ad matrem recurre, quæ non Iudex est, Sed Aduocata. Ac propterea ait Sanctus Anselmus, per eam citius animæ tuæ salutem impetrabis, quam si ad solum eius filium accederes: cuius iustitia retrahere solet misericordiam, ne statim concedat quod petitur à peccatore, utpote eius indigno: At mater, ad quam non spectat iudicare, sed patronam & aduocatam esse, ita suis precibus vrget, vt præualeat misericordia Iustitiæ, dimittatque ad ipsam confugiendi.

EXPEDIT tamen obseruare, quid acciderit in duobus prodigijs, quæ Christus D. N. per matrem suam est operatus: Nam ad primum ipsa-met Virgo ex inspiratione Dei contulit se in domum Zachariæ, non vocata neque inuitata; in altero autem & vocata fuit, & inuitata ad nuptias: vbi statim atque vini defectum cognouit, compassione permota, ad filium accessit, vt prouideret. Quid autem hæc varietas aliud tibi insinuat, quam vt cognoscas duplicem modum, quo beatissima Virgo fauet, adiuuatque sibi deuotos. Interdum enim ipsamet proprio motu, nec vocata accedit, ad miseras tuas reparandas; & in domum tuam ingressa suis te replet misericordijs: Interdum verò vocari vult, & inuitari; pijsque orationibus & obsequijs, excitata in te magna erga ipsam deuotione, ad tuam domum deduci. Quod si tali in eam pietate affecto, euenerit ob tuam imbecillitatem, vt amoris DEI vinum aut Spiritus feruor deficiat, ad eam ipsa est pia mater, vt causam tuam apud filium agat; vt aquam in vinum, cordisque frigiditatem in Charitatem inflammatam conuertat, ad tuam debilitatem & miseriam reparandam.

INTERCESSIO denique Sanctorum Angelorum est procuranda, qui nos custodiunt, nostramque salutem sibi habent commendatam; & (vt Apostolus loquitur) sunt e *administratori spiritus*, ad eam nobis procurandam. Nam etsi suum officium ipsi curent diligenter; par est, te non negligere tuum; sed eos orare, vt suam diligentiam accelerent. Hi sunt Angeli, qui te, quemadmodum *f Loth ex Sodomis*, deducunt ex mundo ne in eius igne pereas: Hi te, quemadmodum *g Cornelium Centurionem*, monent, vt medicum aduoces, qui possit animam tuam sanare. Hi aduolabunt ad te, quemadmodum *h Isaiam*; purificandum: quando tuorum peccatorum fœditatem illis aperueris, cum desiderio, vt ab eis munderis. Et quamuis sint Seraphini in diuinis laudibus decantandis occupati, libenter tamen accedunt ad peccatorum labia purganda: quod dignè possint easdem laudes cum ipsis cantare. Nam quò magis ipsi amore diuino ardent, eò magis desiderant reliquos omnes eodem amore ardere.

lib. de excel. Virg. c. 6.

B. V. vult subinde inuitari.

SS. Angelorum intercessio e Heb. 1. 14.

f Gen. 19. 4. 16.

g Act. 10. 5.

h Isai. 6. 7.

§. 3. *Eleemosyna & opera misericordie.*

RATIONI adiungenda est sociā eius Misericordia & Eleemosyna, quā ab ea procedit; cui sapē attribuit Scriptura sacra admirandos effectus ad peccatores conuertendos, ad peccata remittenda, & à morte æternaque damnatione liberandos. Salomon enim dicit: *a per misericordiam & fidem purgari peccata: b ex misericordia ac veritate redimi iniquitatem.* nō quod hæc proximum sit Antidotum, expellens prauos eos humores; sed quia Syrupi instar cor disponunt ad veram contritionem, quā illos expellit, obtinendam: estque instar pretij, quo peccata remittuntur. Et S. Senex Tobias præclarum illud filio suo dedit consilium: *c quomodo potueris, ita es; o misericors: si multum tibi fuerit, abundanter tribue, si exiguum tibi fuerit, etiam exiguum libenter impertiri stude: quoniam eleemosyna ab omni peccato & à morte liberat & non patietur animam ire in tenebris inferni.* Idq̄ Angelus Raphaël confirmauit, dicens: *d quoniam eleemosyna à morte liberat, & ipsa est, quæ purgat peccata, & fecit inuenire misericordiam & vitam æternam.* Et hoc nomine S. Daniel cixit Nabuchodonosori Regi: *e Rex consilium meum placeat tibi, & peccata tua eleemosynis redi me, & iniquitates tuas misericordius p̄ asperum: forsitan ignoscet delictis tuis Deus, euadesque pœnas, quas Deus propter illa tibi minatur.* Quæ omnia memorabilibus hæc verbis S. Augustinus est complexus: Misericordia ad Deum dirigit hominem; Deumque deducit vt habitet in homine: quid enim Christum incarnauit, nisi misericordia? quid eum subiecit nostræ miseræ, nisi sola clementia? O beata misericordia, quæ sola com mercium nostræ salutis agnouit! O infinita misericordia, quæ sola potuisti trahere hominem de cælo ad terram, & hominem de exilio ad regnū erigere! ô magnum misericordie vinculū, quo Deus ligari voluit, & potuit; & homo ligatus, vincula iniquitatis suæ dirumpit? Hoc lignum est, quo Moyses aquas dulcorauit; hoc est sal, quo Elisaus aquarū sterilitatem sanauit; hæc est farina, qua idem Elisaus mortem, quæ in olla erat, extirpauit; hoc est oleum, quod Samaritanus infudit vulnerato; hæc aqua Iordanis, qua curatur lepra Naaman Syri. Amate ergo fratres mei misericordiam: quia nunquam vidi pium hominem mala morte finiri. Hæc S. Augustinus, cuius testimonium & experientia magni facienda est, vt credamus, misericordiam impetrare efficacem vocationem, & ante mortē conuersionem, ne misericors pereat in æternum. Nam s̄ *f DEVS* (vt ait Dauid) *in die mala liberabit eum: qui intelligit super egenum & pauperem, curamque eorum habet: & Christus Seruator noster dixit: g Beati misericordes: quoniam ipsi misericordiam consequentur.* Beatus eris, si alienarum miseriarum senseris compassionem: quia *DEVS* tuarum miserebitur. Si infirmos visitaueris, *DEVS* te in tuis infirmitatibus visitabit; si vestieris nudos, ipse suis gratijs & virtutibus

te in-

a Pro. 15. 17
b cap. 10. 6.
Eleemosyna
disponit ad
conuersionē
c Tob. 4. 8.

d c. 10. 9.

e Dan. 4.

24.

Serm. 6. ad
frat. in He
remo.

Misericor-
dia enomi-
um.

Vide in Pra
to spir. 1. c.

173. exemplū
Zenon. Im-
perat.

f Psal. 40. 1.

g Matt. 5. 7.

reinduct; si peregrinos hospicio exceperis in domo tua, excipiet te ipse in caelo sic captiuos redemeris, ipse te redimet ex inferno; si mortuos fueris consolatus, consolabitur ipse te in tuo mœrore; si illatas tibi ab alio iniurias condonaueris, Deus peccata condonabit, quæ admisti; efficaciter que uocabitur, ut veram instituas pœnitentiam. Hæc fuit vna ex præcipuis dispositionibus, quæ R V T H suam conuersionem impetrauit; ut ex verbis deducitur ipsius Noemi ad nurus suas: *h faciat vobiscum Dominus misericordiam, sicut fecistis cum mortuis & mecum.* ita Hieronymus obseruat scribens ad Sanctam Paulam. Noemi, inquit, fugiens famem in terram Moab, maritum amisit, & duos filios, quæ cum esset ab omnibus suis deserta, R V T H tamen Moabitibus nunquam voluit eam dimittere. Attende, quantifuerit meriti, desertam illam consolari: propterea enim id promerita est, ut ex eius genere Christus nasceretur. Exaudiuit D E V S pauperis ac desolatæ Noemi orationem, exhibens R V T H, quæ eius misera fuerat, misericordiam: scriptum est enim *in desiderium pauperum & orationem exaudiuit Dominus.* Et quoniam pauperes duplex habere solent desiderium: alterum proprii remedij, alterum ut retribuatur D E V S ijs, à quibus ipsi subsidium & solamen acceperunt: vtrumque exaudit cœlestis Pater, inspirans alijs, ut ipsis subueniant, & illos remunerans si fecerint. Et quamuis pauper ipse pro Eleemosynam sibi faciente non oraret, *ipsam et* (ait Ecclesiasticus) *in corde & sinu pauperis conclusa exorabit pro faciente illam, ut liberetur ab omni malo.*

NON tamen absque mysterio adiecit N O E M I in sua precatione verbum illud, *sicut fecistis cum mortuis*: quia si misericordiæ opera viuentibus exhibita multum valent, ad placandam Dei iram: non minus valent, quæ defunctis exhibentur, in eorum corporibus sepeliendis, ad sepulchrum deducendis, & eorum animabus per suffragia adiuuandis: ut à Purgatorij pœnis liberentur. Eò enim maior censetur misericordia, quò maior est miseria afflicti, & minus potest ab ea se liberare. Et quoniam defuncti suas miseras per se non possunt reparare, nec ab alijs petere, ut subueniant: insignis est misericordia, ad eam reparandam accedere; & valdè impellit ipsum D. N. ad nostras reparandas, iuxta quod Rex Dauid iussit significari viri labes Galaad: *in benedicti vos à Domino, qui fecistis misericordiam hanc cum Domino vestro Saul, & sepeliistis eum. Et nunc retribuet vobis quidem Dominus misericordiam & veritatem: sed & ego reddam gratiam, eo quod fecistis verbum istud.* Quare etiam est credendum, ipsas animas, quorum corporibus hæc misericordiam exhibemus, & multò adhuc magis, si ipsimet aliam exhibeamus, liberando eas ex purgatorio, ostensuras se nobis gratas, orando supplices ipsum D. N. ut eius misereatur, qui illarum est misertus. Quod obrem ait Scriptura: *in Sanctam esse & salubrem cogitationem pro defunctis exor.*

Ruth misericors.

h Ruth. 1. 8.
Epist. 25 ad Paulam.

in Psal. 9. 17.

in Eccl. 29. 15

Suffragia pro defunctis.

in 2. Reg. 2. 5

in 2. Mach. 12. 46.

Serm. 44.
ad Fratres
in Eremo.

re, ut à peccatis soluantur: non solum ob ingens bonum, quod illis procuramus; sed etiam quod nobis inde prouenit. Festinate (ait Sanctus Augustinus) orare pro defunctis Ecclesiæ, ut & illi festinent procurare, ut ipsis in gloria coniungamur. Si erga mortuos erimus misericordes, mala morte non peribimus: quia DEVS nos proteget in hac vita; & postea deducet ad æternam.

S. 4. *Qualis debeat esse misericordia, & quòd à propria anima sit inchoanda.*

Oculi ad Dei
iudicia cir-
ca vocatio-
nem efficacē
Tract. 20. in
Ioan. 6. Noli
iudicare, si
non uis er-
rare.

SED forte sollicitos nos reddet, quòd historia Sacra præsupponat, afflictam NOEMI pro utraque nuru RVTH & ORPHA Dominum orasse, eò quòd utraque misericordiam fecerit cum ipsa, & cum defunctis; & tamen sola RVTH conuersionis misericordiam est consecuta; altera uerò redijt ad suam idololatriam. quòd si tantum potest exhibita misericordia, & pauperum, in quos illa exhibetur, oratio: unde proueniet, in aliquibus peccatoribus bonum sequi exitum, in alijs non irem? Huic occultæ ad eò grauique difficultati sufficienter liceret respondere ex illa solemnī ac decantata S. Augustini sententia, dicentis: magnam esse diuinæ gratiæ laudem, quòd nullus ad Christum ueniat, nisi Pater cælestis eum traxerit. Sed nisi uelis errare, abstine ab eò iudicio: Cur DEVS hos trahit, illos non trahit; & cur hos potius quàm illos? Accipe semel hoc salutare consilium: & si non te trahit, ora Deum, ut te trahat: & benè tuum negotium expedieris. quasi diceret: nè temerè examinare audeas, cur DEVS D. N. efficaci uocatione quosdā peccatores uocet, potius quàm alios? quia facilè in abyssu occultorū eius iudiciorum submergeris: sed ingressus abyssum peccatorum tuorum supplex ipsum ora, ut te efficaciter uocet & ex illis educat. Agnosce & confitere, Deum esse misericordem, ut omnibus det quod ad conuersionē illis sufficit; absq; vlla uerò iniustitia non exhibere aliquibus speciales fauores, quos ex mera sua gratia alijs exhibet. Et iure optimo noluit DEVS D. N. facere legem infallibilem, & regulam generalem conuertendi oēs peccatores eleemosynarios, aut Sanctorum aliquorū deuotos: quia facile hinc acciperent multi occasionem in suis peccatis perseuerandi, cum ea fiducia, quòd ad uitæ finē essent ab eis liberandi, quod in graue detrimentū cederet honoris Dei, eius Sanctorum, & reliquarū uirtutum, atq; ipsius misericordiam. Nam qui uerè est misericors, quemadmodum cõpatitur alienis miserijs, ita debet proprijs, & multò adhuc magis spiritualibus, quàm corporalibus: cum illæ sint sine comparatione maiores, iuxta Ecclesiastici sententiā dicentis: *amiserere anima tua placens Deo.* hoc est, si conscius sis, quod anima tua deciderit ex gratia Dei: miserere ei ob adeò magnam miseriam; & stude illā ab ea liberare, eam à tali culpa mundādo. Quamobrè dixit S. Augustinus: eos qui liberio rem uitam ducunt, nec adhibent curā emendandi

Charitas sit
ordinata.
a Ecl. 30.
24.
In Enchirid.
6. 75.

viria sua, & interim tamen multas faciunt eleemoynas, frustra existimare se esse securos, propterea quod Christ^o D. Phariseis dixerit: *b date eleemoynam: & ecce omnia munda sunt vobis*: quasi sola eleemoyna absq; fide & charitate posset animam expurgare. quamobrem vt huius Christi D. promissionis sint participes, necesse est, eleemoynam ordinatè incipere à se ipsis; exhibendo illà in primis animæ suæ. hæc enim spiritualis eleemoyna hominè purgat, ex qua vim suã & valorè accipiunt, quæ alijs pauperibus exhibentur. Ex quo fit, vt, qui suis eleemoynis confidens, est in suam animã crudelis, permittens illam in sua culpa hærere: non possit esse securus, quòd obtinebit à Deo misericordiã. Et vt hoc incommodũ Daniel auerteret, dum suã sit Nabuchodonosori, vt *c peccata sua eleemoynis redimeret*: non promisit absolutè eorum veniam; sed sub aliquo dubio: *forſitan* (dicens) *ignoscet tuis delictis* D E V S: ne scilicet ob spem, quam in eleemoynis collocaret, vellet in suis delictis hærere. Imò valdè timendum est; eum qui deprauato ad eò animo eleemoynam facit, non esse verè misericordem; sed in specie solum; quærentem potius honorem proprium, quàm diuinum, sicut illi qui eleemoynam facturi, *d tuba prius canebant*, vt inani ostentatione sese cõmendant: de quibus Christus D. N. dixit: quod *recepissent mercedem suam*: qui enim gloriam potius ab hominibus quærunt, quàm suorum peccatorũ veniam à Deo: non mirum est, si D E V S in eisdem eos hærere permittat. Et fortè propterea O R P H A non est misericordiam consecuta, quemadmodũ R V T H: quia eius misericordia non fuit sincera, sed tantũ in specie, pauculas lacrymas in præsentia N O E M I fundens, & propensionem aliquam ostendens eam comitandi, quam tamen mox solã deseruit. quod genus misericordiæ non excitat in Deo commiserationem: potius de ea conqueritur dicens per Prophetam Oseam: *e quid faciam tibi Ephraim? quid faciam tibi Iuda? misericordia vestra, quasi nubes matutina, & quasi ros mane pertransiens*. quasi diceret: incipitis ostendere vos misericordes in pauperes, velleq; in eos effundere vestrarũ eleemoynarũ rorem, & pluuiam: sed citò nimis facti pœnitètes, cessatis, vestræ utilitatis intuitu, sicut nubes & rōs qui solis ardore statim dissoluuntur. qualis itaque vestra est misericordia erga proximos, talis erit mea erga vos. Nam instar nubis & roris copiosam meorum donorum pluuiam vobis dedissem: nisi obstaret vestra culpa. Examina itaque frater, quem habeas misericordiæ modum, iuxta prædictas regulas: & si verè vitam mutare cupis, sentis verò debilitatem & difficultatem in eo, stude rectã intentione exercere opera misericordiæ, vt D E V S debilitatis tuæ misereatur, detque tibi veram animæ tuæ misericordiam, & vires, ad eam ex miseria sua per opera pœnitentiæ educendam.

Ex dictis intelligi potest, quàm periculosum obicem ponant efficaci
diuinæ

b Luc II.
41.

c Dan. 4.
24.

d Matt. 5. 2.

Misericordia sit sincera.

c Osee, 6. 4.

diuinæ vocationi, qui struthionis viscera erga suos proximos gerunt: eam enim cordis duritiem, quam ostendunt in exaudiendis pauperum clamoribus, punit Deus D. N. permittendo eandem ipsos habere duritiem in audiendis inspirationibus diuinis, & vocibus Concionatorum, ita vt obsurdescant ad illas, easque ita conculcent, donec aridi omnino & saxorum instar duri fiant ad actiones omnes pias; & sic in mala sua vita pertinaciter perseuerent, donec eos mors occupet. Cuius rei tremendum exemplum habemus in illo infelici Nabal Carmelo, à quo Dauid in extremacibi necessitate constitutus, aliquod sibi suisque subsidium petiit, allegans multa bona, quæ ei fecisset in deserto: quod tamen Nabalei negauit, addens etiã verba in Dauidem iniuriosa, dicens: *f. Quis est Dauid, & quis est filius Isai. tollam ergo panes meos & carnes pecorum, qua occidi tonforibus meis, & dabo viris, quos nescio unde sint?* in quo responso ignorantiam aperuit & stultitiam iuxta nominis sui significationem: quemadmodum prudens Abigail eius vxor postea Dauidi dixit: Nabal enim insipientem significat; & quidem valde fuit insipiens, qui Dauidem non nouit; à quo tot bona acceperat; quemadmodum eius famuli & agnouerunt, & falsi sunt: quia excæcati non erant passione auaritia & crudelitatis, quemadmodum ipse herus. Quem tamen paulò post diuina iustitia comprehendit: siquidem in suæ crudelitatis penam, *emortuum est cor eius intrinsecus, & factus est quasi lapis, & post dies decem percussit eum Dominus, & mortuus est.* Hoc ipsum itaque suo quodam modo euenit diuitibus huius seculi, illisque omnibus, qui à sua cupiditate & crudelitate raptati, cum non agnoscunt, qui per os pauperis & egeni petit elemosynam, verum scilicet Dauidem Iesum Christum Seruatorem nostrum, quemadmodum ipse asseuerauit, dicens: *g. Amen dico vobis, quamdiu fecistis vni ex his fratribus meis minimis, mihi fecistis: & quamdiu non fecistis vni de minoribus his, nec mihi fecistis.* mihi, ait ipse, denegas elemosynam, quam petenti pauperi non tribuis; Mihi, qui te ex nihilo creauit, qui tibi dedi quicquid habes, & idem conferyo; mihi, qui sum murus, tuarumque rerum omnium protector in huius vitæ deserto, sine cuius protectione omnia tibi deficerent: cur ergò me nõ agnoscis? cur tantis beneficiis ingratum te prebes? cur mihi ita inurbanè respondes, dicens meis pauperibus iniurias; qui mei sunt, mihi que incumbit, eos sustentare? quomodo qui aded es effulus in tuis facultatibus expendendis ob tuam voluptatem & vanitatem, & erga tuos domesticos: aded es parcus & auarus ad faciendam elemosynam uis, qui in domo mea necessitate premuntur, an non ex tuorum conuiuiorum superfluis poteras meos pauperes sustentare? Sed quandoquidem cor lapideum erga eos geris: cor tuum emoriatur intra te, fietque sicut lapis tuâ culpâ induratum, pœnæ non tibi inuenti timorem, quo humilieris &

iub

f. Reg. 25.
10. 37.

g. Matth. 25.
40. 45

Immisericors induratur.

subijciaris; sed stuporem, quo omnino abijcias animum; & viuens rebus terrenis, eris tanquam mortuus & absque corde ad cœlestes: donec in tua duritie moriaris, & gratiæ vitam in æternum amittas. O supplicium horrendum! *ô iudicium sine misericordia iis, qui non faciunt misericordiam*! *ô cœci insipientis Nabal imitatores, i si sciretis donum Dei, & quis sit, qui in ipso paupere vobis dicit, sicut Samaritanæ: da mihi bibere: daretis ei procul dubio quicquid peteret: & tunc tantundem ab eo petere possetis, ipseque daret vobis aliquam vinam, quæ vestræ cupiditatis ignem exstingueret, animæque maculas elueret, centuplum vobis reddens eleemosynæ sibi datæ. Nam pro gratiarum actione, quod pauperis vocem audiistis, vocabit ipse vos tali vocatione, vt eam audiatis, & pro eleemosyna bonorum terrenorum, copiosissimam faciet vobis bonorum cœlestium.*

CAPVT XVIII.

SVMMARIVM RATIONVM, OB QVAS DEI vocationi sit parendum: & solutio inanium excusationum, quas ignaui & pusillanimes pro se afferunt.

MEDIORVM, quæ ex nostra parte adhibentur, ad vocationem diuinam ita audiendam, vt efficacitatem suam re ipsa habeat, suauissimum & efficacissimum est attendita & profunda ratio- num, quas ad id hæcenus adduximus *Meditatio*. Quæ rationes ex se ipsis sunt aded fortes, vt absque vlllo dubio intellectu conuincant, & voluntatem permoueant eius, qui magno spiritu bono- que desiderio eas perpenderit. Quod quia non fit, innumeri sunt, qui diuinæ vocationi resistent, ac pereant, quod sensit Ieremias Propheta, cum dixit: *a desolatione desolata est omnis terra: quia nullus est, qui recogitet corde, quia scilicet non incumbunt serid, cum attentione & affectione cordis, vt cogitent mala, quæ patiuntur; remedia, quæ habent; vocesque Dei vocantis, vt eos ab eis liberet. Si enim cum Spiritu hæc recogitarét, adesset lux cœlestis, tales in eis sensus efficiens, vt eorum corda mutare valerent. Vt itaque eas rationes aptè noueris meditari, earum summam hic tibi proponemus, in sex puncta distributas: quis videlicet sit Dominus, qui vocat; & quis tu, qui vocaris; ad quid voceris; & quæ ratione: quàm deinde sint leues & inanes excu- sationes, quas adfers, ne Dei vocationem exaudias: ac denique damna, & incommoda, quæ ex non audita tibi proueniunt.*

§. 1. *Particularis quatuor harum rationum consideratio.*

PRVM itaq; considera, eum, qui te vocat esse Deum, sapientiam in- finitam, amatorem æternū, immensum, omnipotentem, infinitè bonū,

Tom. 1.

V

pulchrum,

h Iacob .2.

3.

I Ioan. 4. 10.

Meditatio
peccatori
necessaria.

a Ierem. 12.

21.

sex consi-
derationes.